

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 979/2024
03.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због по једног кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Сање Главонић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 267/23 од 05.10.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 90/24 од 11.04.2024. године, у седници већа одржаној 03.10.2024. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Сање Главонић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 267/23 од 05.10.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 90/24 од 11.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 267/23 од 05.10.2023. године, окривљени АА и ББ, оглашени су кривим због по једног кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. Кривичног законика и осуђени на казне затвора у трајању од по 1 (једне) године, у коју им се урачунава време проведено у притвору и на новчане казне у износу од по 50.000,00 динара, које су дужни да плате у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, и одређено је да ће суд, уколико окривљени новчане казне на које су осуђени, не плате у остављеном року, исте заменити казнама затвора, тако што ће за свих започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

На основу одредбе члана 344а став 6. у вези члана 89б Кривичног законика окривљенима је изречена мера безбедности забране присуствовања одређеним спортским приредбама - фудбалским утакмицама ФК „Партизан“, и то окривљеном АА у трајању од једне године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, која ће се извршити тако што

је окривљени АА дужан да се непосредно пре почетка времена одржавања ових спортских приредби јави службеном лицу у ПС Панчево односно полицијским станицама на подручју на коме су се затекли и да бораве у њиховим просторијама за време одржавања спортских приредби, а време проведено у затвору не урачунава се у време трајања мере.

Истом пресудом окривљени су обавезани да на име судског паушала плате износ од по 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног изршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 90/24 од 11.04.2024. године одбијене су као неосноване жалбе ВЈТ у Београду, окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Добривоја Бобана Главонића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Страхине Миловановића и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Сања Главонић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да исте укине и предмет врати на поновни поступак.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА истиче да се побијане пресуде заснивају на доказу на којем се не могу заснивати и то на извештају о довођењу и предаји лица, Одредба Жандармерије у Београду од 11.04.2023. године. Наведено бранилац образлаже тиме да се ради о управно полицијском односно техничком акту о чињеници довођења и предаје лица, дакле о чисто оперативном акту који је састављен од стране припадника Жандармерије ВВ, који је током поступка испитан и чији исказ се користио у поступку, због чега је предметни извештај незаконит доказ и требало га је издвојити из списка, обзиром да због његовог издаваоца, начина сачињавања и по својој садржини не може послужити као доказ у кривичном поступку.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Битна повреда одредба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог закона не може

заснивати, осим ако је, с обзиром на друге доказе, очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда.

Наиме, иако су тачни наводи истакнути у захтеву да се пресуда, супротно одредбама ЗКП, заснива и на извештају о довођењу и предаји лица, Одредба Жандармерије у Београду од 11.04.2023. године, на тај начин ипак није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, као повреда поступка која би била од утицаја на законитост и правилност правноснажне пресуде и која би довела до укидања правноснажне пресуде, обзиром да је очигледно да би и без тог доказа била донета иста пресуда и окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела из члана 344а став 1. Кривичног законика.

Ово стога, што околности утврђене изреком правноснажне пресуде, које представљају битна обележја и начин извршења кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим – да је окривљени АА у спортском објекту – стадиону ФК „Чукарички“, налазећи се у групи навијача, вршио насиље приликом одласка са спортске приредбе, тако што је, када су припадници Жандармерије због прекида утакмице започели пражњење источне трибине, гађао столицом припаднике Жандармерије, произилазе и из других изведених доказа, и то пре свега из исказа припадника Жандармерије ВВ и записника о препознавању лица у ПС Чукарица од 12.04.2023. године, а у односу на одређене околности које су у вези са критичним догађајем и из фотодокументације која је саставни део извештаја о форензичком прегледу лица места, исказа сведока ГГ и ДД, као и прибављеног ЦД са видео записом, о чему се, прихватајући разлоге првостепеног суда, изјаснио и другостепени суд у образложењу своје пресуде.

С обзиром на наведено, Врховни суд је наводе браниоца којима се истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оценио као неосноване.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, бранилац окривљеног АА, је навео да у конкретном случају нису постојали услови за примену одредбе члана 57. став 3. Кривичног законика, из чега произилази да је првостепени суд исту околност – ранију осуђиваност окривљеног, два пута вредновао, узимајући је прво као отежавајућу околност, а затим је због исте околности нашао да нису испуњени услови за ублажавање казне окривљеном испод законског минимума, нити за изрицање условне осуде.

И ове наводе захтева браниоца окривљеног Врховни суд оцењује неоснованим из следећих разлога:

Поведа кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП постоји, између осталог, када је одлуком о кривичној санкцији повређен закон, односно уколико суд изрекне врсту казне која није допуштена по закону или која није предвиђена за одређено кривично дело, или ако прекорачи најмању или највећу меру прописане казне, или ако изрекне споредну казну када то није допуштено, односно не изрекне споредну казну када је њено изрицање обавезно.

Одредбом члана 54. став 3. Кривичног законика прописано је да се околност која је обележје дела не може узети у обзир и као отежавајућа, односно олакшавајућа околност, изузев ако прелази меру која је потребна за постојање кривичног дела или одређеног облика кривичног дела или ако постоје две или више оваквих околности, а само једна је довољна за постојање тежег, односно лакшег облика кривичног дела.

Дакле, овом одредбом прописана је забрана двоструког вредновања према ком принципу није дозвољено да се нека околност вреднује два пута: први пут од стране законодавца, кад је он предвиђа као конститутивни елемент кривичног дела (или као квалификаторну или привилегујућу околност), а други пут приликом одмеравања казне.

Одредбом члана 57. став 3. Кривичног законика, прописано је да изузетно од става 1. овог члана не може се ублажити казна учиниоцу кривичног дела који је раније осуђиван за исто или истоврсно кривично дело.

За кривично дело насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. Кривичног законика прописана је казна затвора од једне до пет година и новчана казна.

Према стању у списима, првостепени суд је, приликом доношења одлуке о кривичној санкцији, имао у виду све околности из члана 54. Кривичног законика, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, па је поред утврђених олакшавајућих околности (да је у ванбрачној заједници, без деце и да се коректно држао пред судом), ценио и отежавајућу околност у виду раније осуђиваности окривљеног, а затим је дајући утврђеним олакшавајућим и отежавајућим околностима на страни овог окривљеног адекватан значај, те имајући у виду да је окривљени раније два пута осуђиван због кривичних дела са елементима насиља од чега једном због истоврсног кривичног дела, сходно члану 57. став 3. Кривичног законика нашао, да нису испуњени законски услови за ублажавање казне испод законског минимума, нити за изрицање условне осуде и истог због кривичног дела из члана 344а став 1. Кривичног законика, осудио на казну затвора у трајању од 1 године и на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, који став је у свему као правилан прихватио и другостепени суд.

Врховни суд налази да је окривљеном АА казна одмерена у границама које су прописане за кривично дело из члана 344а став 1. Кривичног законика. При томе, ранија осуђиваност, није обележје кривичног дела, већ је реч о околности коју суд, у складу са чланом 54. став 1. Кривичног законика, може узети у обзир приликом одмеравања казне односно, као у конкретном случају, а имајући у виду ранију осуђиваност због истоврсног кривичног дела, и као критеријум на основу кога се утврђује испуњеност услова за ублажавање казне, сходно члану 57. став 3. Кривичног законика.

С обзиром на све наведено, Врховни суд налази да је приликом одмеравања казне окривљеном АА кривични закон правилно примењен, па су супротни наводи захтева његовог браниоца, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3)

ЗКП у вези чланова 54. став 3. и 57. став 3. Кривичног законика учињену приликом доношења нижестепених правноснажних пресуда, оцењени као неосновани.

Осталим наводима захтева, оцени Врховног суда, бранилац указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП, оспоравајући оцену изведених доказа и чињенично стање у правноснажној пресуди као погрешно утврђено, уз изношење сопствене анализе и оцене доказа, као и сопствених чињеничних закључака у погледу доказаности чињеница које се тичу радње извршења, супротних чињеничним утврђењима и закључцима суда у побијаној правноснажној пресуди.

Поред овога, бранилац у захтеву наводи да другостепени суд није узео у обзир жалбене наводе који се тичу извештаја о довођењу и предаји лица, као незаконитог доказа, чиме се указује на повреду члана 460. ЗКП.

Међутим, Врховни суд се у оцену ових навода захтева, није упуштао, јер повреде одредби чланова 440. и 460. ЗКП, не представљају законом прописане разлоге због којих окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић